

Gang. Det var nu imidlertid ikke min Hensigt, hvilket man tydeligt vil see af hele mit Foredrag, at give en saadan Skildring, der enten skulde opvække Glæde eller Bekymring, men kun at gjøre en Hensigt til Ministeriet om at fremstille alle Indtægter og Udgifter sondrede efter visse Kategorier, for at der kunde stiftes en lettere Overskuelse med Hensyn til Finantsvæsenet. Det ærede Medlem vil ved at læse mit Foredrag see, at mine Betragtninger meget mere vare Bemærkninger med Hensyn til Formen end med Hensyn til Realiteten, og at de navnlig ikke gik ud paa at opvække nogen Bekymring. Det vilde ogsaa være besynderligt, om man skulde være saa særdeles ængstelig for Fremtiden, naar man netop nu har Udsigt til en meget betydelig Indtægt, som er af en saadan Størrelse, at den idetmindste for flere Aar maatte kunne befrie os for Næringsforger med Hensyn til Statshuusholdningen. Det var egentlig deri, at jeg meente, at Misforstaaelsen fra det ærede Medlems Side bestod. Jeg troede, at den gik noget videre; men ved at læse hans Foredrag seer jeg, at jeg har taget fejl i den Henseende. Af de Poster, med Hensyn til hvilke det var mig bekendt, at der var en Afvigelse i Delingen mellem faststaaende og mere enkeltviis forekommende Udgifter, skal jeg her nævne: for det Første de 196,000 Rb., som ere en Difference mellem Udbetalingen og Indbetalingen paa den indenlandske Gjæld og Pensioner; men da det er noget, som jevnligt kommer igjen, har jeg troet, at det burde opføres ialtsald for Diebliffet og betragtes som en aarlig tilbagevendende Udgift. Det andet Punkt er Tilskudet til Entekassen. De 230,580 Rb. til denne ville jo ogsaa i en længere Arrække komme igjen, og Summen vil endogsaa stige i de følgende Aar. Derfor har jeg troet, at man var berettiget til at opføre dette Beløb blandt de ordinaire Udgifter. Andre mene derimod, at det skal opføres blandt de extraordinære Udgifter. Det tredje Punkt er Capitalafdragene paa den udenlandske Gjæld, hvortil vi ere forpligtede ved Contract, og som vi vilde vedvare i en ikke saa kort Arrække, hvilken Sum beløber sig til 1,933,389 Rb. Altsaa er der 2,359,969 Rb., som jeg veed, en Deel betragter som en Sum, der burde opfø-

res som extraordinære Udgifter, men som jeg har opført som ordinaire paa Grund af, at de i en længere Fremtid ville være tilbagevendende paa vore Budgetter. Dette troer jeg er Hovedforskjellen mellem de forskjellige Betragtningmaader, som gjøres gjældende med Hensyn til dette Punkt. Men jeg skal iøvrigt bemærke, at jeg ingenlunde ved at fremsætte denne Deling har troet at være aldeles correct. Jeg har tværtimod gjort opmærksom paa, hvor vanskeligt det er at være sikker paa, at man ikke tog fejl, og netop derfor opfordrede jeg den ærede Minister til at sørge for, at der i denne Henseende blev Klarhed til alle Sider. Den forskjellige Maade, hvorpaa dette Spørgsmaal er blevet betragtet fra flere Sider, viser, at jeg ikke har havt Uret, naar jeg troede, at det var ønskeligt, at der for Fremtiden fra Ministeriets Side gaves større Klarhed i denne Sag. Det samme ærede Medlem gjorde en Bemærkning, som jeg ganske skal give ham Ret i, nemlig at det ikke var Ret af mig, naar jeg havde sagt, at Finantslovsforslaget var bygget paa Netto-systemet. Han bemærkede, at en Deel deraf var efter Netto-systemet, en Deel efter Brutto-systemet, og deri har han fuldkommen Ret. Jeg skal sige ganske ligefrem, hvorfor jeg kom til at udtrykke mig, som jeg gjorde. Det var, fordi jeg i det Diebliff havde i Tanke et Skridt fra Ministeriets Side til at gaae ind paa Netto-systemet paa et Punkt, hvor denne Fremgangsmaade ikke tidligere var anvendt, men netop den anden. Jeg skal derfor ikke undlade, at slutte mig til den Udtalelse, som det ærede Medlem for Veile Amts 2. Valgtreds kom med, at man maatte tage sit Parti, at man engang maatte blive færdig med, hvilken af Siderne man vilde gaae til for Finantsloven i dens Heelhed, thi jeg antager dog, uagtet jeg ikke i den Henseende hørte nogen bestemt Udtalelse, at det ærede Medlem vil være enig deri, at det vilde være rigtigt, at Finantsloven i det Hele taget enten gik ud fra det ene eller det andet og ikke fra begge de forskjellige Systemer. Det er iøvrigt en Selvsølge, at det ærede Medlem ogsaa kan have Ret deri, at det ikke lader sig gjøre til den hderste Conseqvens at gjennemføre noget af disse Systemer i selve Finantslovsforslaget; men det er min Mening,